

РЕШЕНИЕ

№ 6802

гр. София, 19.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 20.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **5819** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК-[ЕИК], чрез адв. Л. П. срещу Решение № 1040-21-504 от 13.05.2021г. на Директор на Териториално поделение на Националния осигурителен институт- С. град /ТП на НОИ- С.- град/, с което са потвърдени задължителни предписания № ЗД-1-21-00891181/10.03.2021 г., издадени от старши инспектор по осигуряването в ТП на НОИ С.- град. В жалбата се поддържа, че оспореното решение е незаконосъобразно, постановено при съществено нарушение на административно-производствените правила и в противоречие с материалноправните разпоредби. Сочи се, че Заповед от 29.10.2020 г., подписана от С. М. на длъжност ръководител на контрола по разходите на ДОО е незаконосъобразна, издадена в противоречие с Инструкция № 1 от 3 април 2015 г. за реда и начина за осъществяване на контролно- ревизионна дейност от контролните органи на Националния осигурителен институт и действащото законодателство, като съответното служебно лице нямало правомощията да издава заповеди за ревизия. Според жалбоподателят е незаконосъобразна и заповедта за извършване на проверка. Т.е. имало две заповеди за ревизия, като към втората нямало издадени задължителни предписания и един орган, едно и също служебно лице извършвало две пълни ревизии за един и същи период, което било недопустимо по процедура. Релевира се, че ревизионното производство следва да завърши или с издаването на ревизионен акт за начет или с издаването на

ревизионна записка. Освен това към констативния протокол не били приложени оригинални и/или заверени копия на събраните при проверката документи. Предвид това, текущите задължителни предписания, констативен протокол и заповеди както и цялото проведено контролно производство е било опорочено, неотговарящо на нормативната уредба и на материалния закон. По същество се изтъква, че задължителните предписания са издадени на база проверка завършила с констативен протокол №КП-5-21-00891163 от 10.03.2021 г., който бил незаконосъобразен и неотносим към целта и предмета на доказване, като в него били изложени единствено „обосновани предположения“. Констативният протокол не представлявал годин административен акт. Оспорват се констатациите в същия протокол. Не ставало ясно по какъв начин внасянето или невнасянето на осигуровки формирало обосновани или необосновани предположения дали лицето е извършвало трудова дейност в дружеството. Твърди се, че решението е постановено след изтичане на едномесечния срок за постановяването му, съгласно императивните разпоредби на КСО. Искане за отмяна на оспореното решение. Претендира се присъждане на разноските по делото. В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуален представител поддържа жалбата по изложените в същата аргументи. Представя писмени бележки, в които изтъква, че доколкото липсвали твърдения за проведено производство за обявяване на недействителност на процесния трудов договор, че при липсата на влязъл в сила съдебен акт, задължителните предписания са незаконосъобразни. Пледира за отмяна на обжалваното решение като незаконосъобразно и неправилно. Претендира разноски, съгласно списък.

Ответникът – Директор на ТП на НОИ С. -град, представляван от юриконсулт, оспорва жалбата. Моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана, и да потвърди като правилен и законосъобразен процесния акт. Пледира, че акта е постановен от упълномощен орган, в кръга на неговата материална и териториална компетентност, при спазване на материалните разпоредби. Претендира юриконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата и доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, установи следното:

Жалбата е допустима, като подадена в срока по чл. 118, ал. 1 КСО от надлежна страна, срещу подлежащ на оспорване акт.

От фактическа страна:

Със Заповед №ЗР-5-21 -00832697/29.10.2020 г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО при ТП на НОИ - С. град, е възложено да се извърши ревизия на „Д. КОЛЕКТ’ Е., ЕИК[ЕИК], относно извършваните разходи от фондовете на ДОО и спазването на осигурителното законодателство /л.146/.

При извършена проверка в информационната система на НОИ, е установено, че има подадени уведомления по чл. 62 от КТ за сключен и прекратен договор с едно лице- А. Т. М., ЕГН [ЕГН], с регистрирано уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ за трудов договор от 02.03.2020 г. на длъжността „счетоводител“ с възнаграждение в размер на 610,00 лв. Подадено е уведомление за прекратяване на трудовото правоотношение на лицето, считано от 31.08.2020 г. За лицето са подадени данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за периода от 02.03.2020 г. до 31.08.2020 г., вкл. с код за вид осигурен „01“, както и за месеци 03.2017 г. 03.2018 г. и 03.2019 г. са подавани данни с код за вид осигурен „14“. Изпратени са задължителни предписания за представяне на необходимите документи

за извършване на ревизия по разходите на ДОО на [фирма], ЕИК[ЕИК] - до седалището на адреса на дружеството с № ЗД-1-21-00843579/2020 г. и до адреса на управителя с № ЗД-1-21-00843578/2020 г. чрез лицензиран пощенски оператор. Писмото до седалището на адреса на дружеството е върнато с вписан гриф на обратна разписка „Преместен”. Писмото до адреса на управителя е върнато с вписан гриф на обратна разписка „Непотърсено”.

В тази връзка с писмо с изх. № Ц4023-21-460#1/26.11.2020 г. е поискано от ТД на НАП С. - град предоставяне на данни за цитираното дружество /л.141-142/. В отговор с писмо вх. № 4023- 21-460#6/2021 г. от ТД на НАП – С. /л.107 и сл./, за [фирма], са предоставили следната информация: за периода от 01.01.2016 г. до 31.12.2019 г. за дружеството има данни за подавани годишни данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО, с деклариран приходи и разходи: в цитираното писмо е посочено, че за периода 01.01.2017 г. -31.12.2019 г. има данни за подадени справки за изплатени доходи по чл. 73, ал. 1 от ЗДДФЛ; няма данни за регистрирани касови апарати с фискална памет, няма данни за регистрирани обороти; няма данни за регистрирани търговски обекти; няма данни за регистрация по ЗДДС. Има данни за регистриран трудов договор; има данни за подадени декларации обр. 1 и обр. 6 за периода на правоотношението на лицето; регистрирани заявления за подаване на документи по електронен път от дати 14.11.2016 г., 28.02.2018 г. и 29.03.2019 г. с титуляр Б. М..

Управителят на дружеството се е явил в ТП на НОИ - С. град на 09.02.2021 г., като са му връчени заповед за извършване на пълна финансова ревизия по разходите на ДОО на дружество „Д. КОЛЕКТ” Е., ЕИК[ЕИК], и задължителни предписания № ЗД-1-21-00843579/2020 г. /л.144-146/ за представяне на документи - трудово досие /съдържащо: трудов договор, заповеди, молби, заявления, декларации за ползване на платени и неплатени отпуски, както и заповеди за разрешаване на съответните отпуски от осигурителя/работодателя, длъжностни и/или производствени характеристики и др./, включително. Разплащателни ведомости/фишове за начислени и/или изплатени трудови възнаграждения и/или обезщетения на лицата, документи за изплащане на възнагражденията им. Документи за отчитане на отработените дни и дните в законоустановени отпуски /предварителни графици и присъствени форми/. Дневник за завеждане на документите по чл. 3-5 от Наредбата за паричните и помощи от държавното обществено осигуряване. Всички счетоводни документи, синтетични и аналитични счетоводни регистри, касова книга, помесечна счетоводна хронология, документи за касови апарати, приходни и разходни документи, копия на годишни финансови отчети и годишни данъчни декларации за периода на извършваната ревизия, заверени от ТД на НАП. Относно собствеността на офис и/или търговски обекти на дружеството: заверени копия на сключени договори за наем, разходни документи за ток, вода, интернет и др. Сключени договори за търговска дейност. Списък на клиентите /телефони за връзка, адреси и др./. Описание на извършваната търговска дейност на дружеството. При връчване на заповедта за ревизия управителят вписал собственоръчно, че не използва печат.

В административната преписка са приложени, представени от управителя на дружеството, както следва: 1.Копия на документи с вх. № Ц4023-21-460#8/09.02.2021 г.- Договор за наем от 10.10.2019 г. на офис помещение с адрес: [населено място], [улица], етаж I, с наемател [фирма], с посочен срок 15.10.2019 г. - 31.12.2019 г.; трудов договор от 2020 г. на А. М.; заповед за прекратяване на трудовото правоотношение на А. М. от 31.08.2020 г; извадка на дневник по чл. 6 от НПОПДОО.

Копия на документи с вх. № Ц4023-21-460#9/10.02.2021 г. постъпили по служебен имейл, от имейл адрес aleksmilchev /[електронна поща]/: изпратени от А. М. попълнена трудова книжка и трудов договор. А. М. посочил, че представил заповед за прекратяване на трудовото си правоотношение към заявление за получаване на обезщетение за безработица и няма претенции към дружество [фирма].

Копия на документи с вх. № Ц4023-21-460#10/15.02.2021 г. постъпили по служебен имейл, от имейл адрес С. /[електронна поща]/: счетоводен баланс за 2019 г.; платежни нареждания от 14.10.2019 г. и 13.12.2019 г. от наредител „Д. КОЛЕКТ’ Е.; Фактури от дати 27.04.2020 г., 16.10.2020 г., 06.03.2020 г., 30.07.2020 г., 09.03.2020 г., 28.09.2020 г., 17.09.2020 г. и 15.10.2020 г. с посочен доставчик „Д. КОЛЕКТ Е. и посочено лице съставител - Б. М.; банково извлечение от разплащателна сметка на юридическо лице за периода от 15.02.2020 г. - 31.12.2020 г..

Със Заповед №03-5-21-00890829/09.03.2021 г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО при ТП на НОИ - С. град е изменена Заповед №ЗР-5-21-00832697/29.10.2020г., с която е възложено за извършване на пълна финансова ревизия по разходите на ДОО на [фирма], като е разпоредено да се извърши проверка от контролен орган на ТП на НОИ С.- град- Р. К.- старши инспектор по осигуряването /л.62/. Същата заповед е връчена на управителя на дружеството на 10.03.2021г. срещу подпис и отбелязване „не ползвам печат“.

С оглед събраните доказателства и установените факти в хода на административното производство е изготвен Констативен протокол № КП-5-21-00891163/10.03.2021 г., издаден от старши инспектор по осигуряването, в който подробно са описани констатациите /л.57-59/.

На 10.03.2021 г. са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-00891181/10.03.2021 г., с които е разпоредено на [фирма] да заличи основни данни, съгласно чл. 5, ал. 4 от КСО и Наредба №Н-13 от 17.12.2019 г. за съдържанието сроковете, начина и реда на подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, за лицето А. Т. М. за периода от м.03.2020 г. до м.08.2020 г., с код за вид осигурен „01“. В същите са изложени мотиви, свързани с констатациите от извършената проверка, приключила с Констативен протокол № КП-5-21-00891163/10.03.2021 г., издаден от старши инспектор по осигуряването. Даден е срок от 14 работни дни от получаването, за изпълнение на предписанията /л.60-61/. Задължителните предписания са връчени на управителя срещу подпис на 10.07.2021 г.

Задължителните предписания са оспорени по административен ред пред директора на ТП на НОИ С.– град с жалба вх. №1012-21-474/23.03.2021г., с приложени ведомости за заплати- март-август 2021 г., ГДД и ГФО за 2019г. /л.21-56/.

С Решение № 1040-21-504 от 13.05.2021г. на Директор на Териториално поделение на Националния осигурителен институт- С. град /ТП на НОИ- С.- град/, са потвърдени Задължителни предписания № ЗД-1-21-00891181/10.03.2021 г., издадени от старши инспектор по осигуряването в ТП на НОИ С.- град.

При факти, съдът намира от правна страна следното:

На първо място за валидността на акта съдът следи служебно. Доколкото в специалните закони и в АПК не съществуват изрично формулирани основания за нищожност на административните актове, теорията и съдебната практика са възприели критерия, че такива са петте основания за незаконосъобразност по чл. 146 АПК, но тогава, когато нарушенията им са особено съществени. Нищожен е само този

акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че актът изначално, от момента на издаването му не поражда правните последици, към които е насочен. Съобразно това и с оглед на всеки един от възможните пороци на административните актове, теорията е изградила следните критерии кога един порок води до нищожност и кога същият води до унищожаемост: 1). Всяка некомпетентност винаги е основание за нищожност на акта. 2). Порокът във формата е основание за нищожност, само когато е толкова сериозен, че практически се приравнява на липса на форма и оттам - на липса на волеизявление. 3). Съществените нарушения на административно-производствените правила са основания за нищожност, също само ако са толкова съществени, че нарушението е довело до липса на волеизявление (например - поради липса на кворум). 4). Нарушенията на материалния закон касаят правилността на административния акт, а не неговата валидност, поради което нищожен би бил на посоченото основание само този акт, който изцяло е лишен от законова опора- т. е. не е издаден на основание нито една правна норма и същевременно засяга по отрицателен начин своя адресат. Само пълната липса на условията или предпоставките, предвидени в приложимата материалноправна норма, и липсата на каквото и да е основание и изобщо на възможност за който и да е орган да издаде акт с това съдържание би довело до нищожност на посоченото основание. 5). Превратното упражняване на власт също е порок, водещ само до незаконосъобразност като правило и само ако преследваната цел не може да се постигне с никакъв акт посоченият порок води до нищожност. В случая съдът не констатира такива пороци в акта, поради което не е налице основание за прогласяване на неговата нищожност.

Потвърдените с обжалваното решение задължителни предписания също са издадени от компетентен орган- инспектор по осигуряването в ТП на НОИ С.-град. При издаването им са спазени административнопроизводствените правила. Обжалвани са по административен ред. Съгласно чл. 117, ал. 3 КСО компетентният орган да се произнесе по жалба срещу задължителни предписания по чл. 108, ал. 1, т. 3 КСО по аргумент на чл. 117, ал. 1, т. 3 КСО е ръководителят на ТП на НОИ - в случая директорът на ТП на НОИ С.-град. Задължителните предписания са потвърдени с оспореното решение. В последното са изложени фактически и правни изводи, формулиран е ясен диспозитив, съдържа информация за реда, срока и органа, пред който подлежи на обжалване, датирано и подписано е.

Предвид това, в производството по административен контрол за законосъобразност не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, представляващи основание за отмяната му. Въз основа на изложеното не се откриват отменителни основания по чл. 146, т. 1, т. 2 и т. 3 от АПК.

Правомощията на контролните органи по чл. 107 от КСО са регламентирани в чл. 108, ал. 1 от КСО и в чл. 4, ал. 1 от Инструкция № 1 от 03.04.2015 г. за реда и начина за осъществяване на контролно-ревизионна дейност на контролните органи на Националния осигурителен институт /Инструкция № 1/.

Съгласно чл.108, ал.1, т.3 КСО контролните органи на Националния осигурителен институт при изпълнение на служебните си задължения: 3. дават задължителни предписания за спазване на разпоредбите по държавното обществено осигуряване и дейността, възложена на Националния осигурителен институт.

Съгласно чл.4, ал.1, т. 2, т.3 от Инструкция № 1 при извършване на ревизии и проверки контролните органи имат право: да изискват необходимите документи, данни, сведения, справки, декларации, обяснения и други носители на информация,

свързани със спазване на осигурителното законодателство, сключените договори с изпълнителите на дейността по профилактика и рехабилитация и нормативните актове във връзка с медицинската експертиза на временната неработоспособност; да изискват от физическите лица, включително едноличните търговци, и юридическите лица и техните поделения да декларират платежните си сметки в страната и в чужбина, както и да предоставят документи, свързани с упражняваната трудова и стопанска дейност.

В глава III „Контролно-ревизионна дейност по спазване на нормативните актове по държавното обществено осигуряване“, Раздел I „Ревизии“, чл. 6 от Инструкция № 1 е дефинирано, че ревизията е съвкупност от действия на контролните органи, насочени към установяване на вземанията на държавното обществено осигуряване за неправилно извършени осигурителни разходи.

Според Раздел II „Проверки“, чл. 27, т.1 от Инструкция № 1 Проверката е действие или съвкупност от действия, предприети от контролните органи по чл. 3, за събиране, установяване и изясняване на факти и обстоятелства, свързани със спазването на: нормативните актове по държавното обществено осигуряване, а за паричните помощи за профилактика и рехабилитация – и на договорите, сключени за съответната година. В разпоредбата на чл. 28, ал. 1 от Инструкция № 1 са посочени хипотезите, при които се извършва проверка по разходите на ДОО, като в ал. 2 е регламентирано, че извън случаите по ал. 1 проверка може да бъде извършена по преценка на ръководителя на съответното ТП на НОИ и по данни от информационната система на НОИ, въз основа на които могат да се установят нарушения на нормативните актове по чл. 27. По смисъла на чл. 29, ал.1 и ал.2 от същата инструкция, проверката се извършва на основание писмена заповед по образец, утвърден от управителя на НОИ, която се издава от ръководителя на съответното ТП на НОИ или от упълномощено от него лице, което в случая е спазено.

В Глава пета от Инструкция №1 се съдържа регламентацията по издаване на Задължителни предписания, като според чл. 37, ал.1 при нарушаване на разпоредбите на нормативните актове по ДОО, включително и на сключените за съответната година договори за провеждане на дейността по профилактика и рехабилитация, Закона за гарантираните вземания на работниците и служителите при несъстоятелност на работодателя и Наредбата за реда и начина за информиране на работниците и служителите и за отпускане и изплащане на гарантираните вземания при несъстоятелност на работодателя във връзка с възложените на НОИ дейности контролните органи по чл. 3, т. 1 и 3 дават задължителни предписания на основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от Кодекса за социално осигуряване.

В процесния казус са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-00891181/10.03.2021 г., с които е разпоредено на [фирма] да заличи основни данни, съгласно чл. 5, ал. 4 от КСО и Наредба №Н-13 от 17.12.2019 г. за съдържанието сроковете, начина и реда на подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, за лицето А. Т. М. за периода от м.03.2020 г. до

м.08.2020 г., с код за вид осигурен „01“, тъй като е прието, че наличието на сключено трудово правоотношение и подаването на данни по реда на чл.5, ал.4, т.1 КСО не е достатъчно, за да възникне осигурително правоотношение и произтичащите от него права на обезщетение.

Според състава на съда, действително по смисъла на КСО, наличието само на валидно сключено трудово правоотношение не е достатъчно, за да възникне осигурително правоотношение с произтичащите от него права на обезщетение, тъй като не е налице идентичност между трудовото и осигурителното правоотношение. Легална дефиниция за понятието "осигурено лице" е дадена в § 1, ал. 1, т. 3 от КСО, според която "осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. Според чл. 10, ал. 1 от КСО пък осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за които са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. Следователно изискването на законната разпоредба, съдържаща определението за "осигурено лице" по смисъла на КСО е лицето реално да осъществява трудова дейност въз основа на трудово правоотношение.

Следва да се отбележи, че поначало неизвършването на трудова дейност е относимо към изпълнението на трудовия договор, а не към неговата действителност. По тази причина Кодекса на труда /КТ/ предвижда като последици от непрестирането на труд неизплащане на договореното трудово възнаграждение, реализиране на дисциплинарна отговорност, прекратяване на трудовия договор и др..

Органите на НОИ не са оправомощени да осъществяват контрол по спазване на трудовото законодателство, но предвидените в чл. 108 от КСО широки правомощия при осъществяване на контролната им дейност налагат извод, че при извършване на проверките относно спазването на нормативните актове по държавното обществено осигуряване, последните детайлно изследват дадено трудово правоотношение, за да се извърши преценката възникнали ли са осигурителни права.

В тази връзка според настоящият съдебен състав е неоснователен довода на жалбоподателя, че липсата на данни за проведено производство за обявяване на недействителност на процесния трудов договор по чл. 74, ал. 3 от КТ, с влязъл в сила съдебен акт, влече до незаконосъобразност на процесните задължителни предписания. Всъщност, страните по делото не спорят за наличието на валидно сключен трудов договор. Видно от събраните писмени доказателства, на 02.03.2020 г. между А. Т. М. и [фирма] е сключен трудов договор, който е регистриран по съответния ред. Спорът е относно реалното полагане на труд на физическото лице по това трудово правоотношение, което е релевантно за възникване на осигурително такова. Извършването на проверка по разходите на ДОО по реда на чл.108 от КСО касае контрол по спазването от осигурителите

на нормативните актове по ДОО във връзка с дейността, възложена на НОИ, включително коректността на подаваните от осигурителя данни в Регистъра на осигурените лица, въз основа на които се отпускат и изчисляват паричните обезщетения. Всички документи във връзка с извършване на дейност от осигурителя, възникването на трудово правоотношение, респ. на осигурително правоотношение, начисляване и изплащане на трудови възнаграждения, подаване на данни по чл.5, ал.4 от КСО, следва да се съхраняват от осигурителя в качеството му на такъв и във връзка с извършването на проверки от компетентните органи на НАП, НОИ и ИА ГИТ с оглед възложените им от закона дейности. Работниците и служителите, назначени по трудов договор не разполагат с документите, от които да се установи цялостната дейност на осигурителя по отношение на упражняваната търговска/стопанска дейност и осъществяването на общественото осигуряване на назначените по трудов договор лица. В тази връзка, при извършване на проверка по разходите на ДОО на осигурителя, страна в производството е само проверявания осигурител, и само той може да бъде адресат на административния акт (задължителни предписания), издаден в резултат на проверката по разходите на ДОО, докато служителят не е страна в производството по чл.108, ал.1, т.1 от КСО и за контролния орган не е било налице задължение да го уведоми, респ. да участва в това административно производство. С оглед на това са неоснователни доводите на жалбоподателя в тази насока. Едно от условията, на които трябва да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО. Изключенията от това законово изискване са посочени в § 1, ал. 1, т. 3, изр. второ от ДР на КСО - случаите по чл. 9, ал. 2, т. 1 - 3 и 5 от КСО, т. е. за случаите на разрешен отпуск, при които лицето не упражнява трудова дейност, но времето се зачита за осигурителен стаж, без да се правят осигурителни вноски. В случая не се твърди наличието на нито една от посочените хипотези, поради което изключението е неприложимо. Съдът намира, че обосновано административният орган е приел, че М. няма качеството на "осигурено лице" по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО, тъй като от момента на сключване на трудовия договор до ползването на отпуск за временна неработоспособност не е установено да е извършвал трудова дейност, подлежаща на осигуряване по реда на чл. 4, ал. 1, т. 1 от КСО. От събраните по делото доказателства не се установи М. да е изпълнявал трудови задължения по процесното трудово правоотношение. В случая, въпреки сключения трудов договор, запис в трудова книжка и представените към жалбата ведомости за заплати за периода март-август 2020 г. не се доказва извършването на трудова дейност по трудов договор от А. М.. Този факт се потвърждава и от представения към жалбата ГФО за 2019 г., в който към дата на подаването му на 27.06.2020 г. в „9. Данни за съставителя на ГФО" А. Т. М. се е подписал като съставител и вписал в „т.9.1.3. вид на правоотношението със съставителя“ - облигационно, а не трудово. Самият жалбоподател също твърди само, че последният е съставител

на ГФО на дружеството, а не изпълнение на трудови функции по трудов договор, който е строго формален. Априори, в случая не е налице трудова дейност като необходима предпоставка за възникване на качеството на осигурено лице (вж. в т. см. Решение № 5319 от 26.04.2021 г. на ВАС по адм. д. № 1314/2021 г., VI о., Решение № 11894/24.09.2020 г. на ВАС по адм. д. № 6039/2020 г., VI о., Решение № 9721/16.07.2020 г. на ВАС по адм. д. № 1993/2020 г., VI о., Решение № 1574/30.01.2020 г. на ВАС по адм. д. № 5755/2019 г. и Решение № 16555/04.12.2019 г. на ВАС по адм. д. № 8906/2019 г., VI о.).

Във връзка с довода на жалбоподателя, че Констативен протокол № КП-5-21-00891163/10.03.2021 г., издаден от старши инспектор по осигуряването не съставлява годин административен акт, съдът намира за нужно да отбележи, че действително същият не представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 АПК, подлежащ на съдебен контрол. Констативният протокол е официален документ, който е издаден по установения ред и форма от длъжностно лице в кръга на възложената му функция и компетентност. В конкретния случай е издаден във връзка с извършена проверка от страна на контролните органи на ТП на НОИ С.- град по разходите на държавното обществено осигуряване на [фирма], възложена със заповед на административният орган, явяваща се правното основание за съставянето на горесцитирания констативен протокол. От тук следва и логичният извод, че представения писмен документ съставлява писмено доказателство, чиято доказателствената стойност не е оборена.

По изложените съображения съдът намира, че обжалваното решение е законосъобразно и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора е основателно искането на ответника за присъждане на възнаграждение за юрисконсулт. Предвид липсата на изрична уредба в АПК и с оглед нормата на чл. 144 от АПК същото е дължимо на основание субсидиарното приложение на чл. 78, ал. 8 във вр. с ал. 3 от Гражданския процесуален кодекс и следва да бъде определено по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. Съдът намира, че в случая дължимото възнаграждение за юрисконсулт следва да бъде определено в размер на 100, 00 лева. На основание § 1, т. 6 от Допълнителната разпоредба на АПК разноските следва да се присъдят в полза на юридическото лице, в структурата на което е административният орган.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал.2 предложение последно от АПК, Административен съд- София град,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК-[ЕИК] срещу Решение № 1040-21-504 от 13.05.2021г. на Директор на Териториално поделение на Националния

осигурителен институт- С. град, с което са потвърдени Задължителни предписания № ЗД-1-21-00891181/10.03.2021 г., издадени от старши инспектор по осигуряването в ТП на НОИ С.- град.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК-[ЕИК], да заплати на ТП на НОИ С.- град възнаграждение за юрисконсулт в размер на 100, 00 (сто) лева.

Решението може да се обжалва от страните с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: